

Som niåring flyttet **LUCY SWANN** fra Newcastle til Asker utenfor Oslo. Familien skulle egentlig bare være i landet i fire måneder og Lucy og broren fikk, som mange andre barn i kortvarig utlendighet, plass på Oslo American School. Der la hun raskt til seg bred amerikansk uttale for å slippe å føle seg som en snobbete, stiv brite, og sang til det Amerikanske flagget hver morgen.

Ettersom foreldrene bestemte seg for å bli værende i verdens beste land, begynte Lucy etter hvert på norsk skole. Det første hun lærte seg på norsk var: ”vær stille”. Hun snakket flytende norsk etter seks måneder.

Men hjemme har de bare snakket engelsk og det har gått i BBC Prime og engelsk tv, og derfor mangler hun en del norske referanser (Flåklypa, Prøysen, Erik Bye...) som kan virke litt rart når hun snakker som oss andre nordmenn, og ser ut som hun kommer fra et sted mellom Asker og Ammerud.

Som mange andre barn var Lucy opptatt av å synge, og spilte inn komposisjoner på kassett, med casio keyboard. Vi snakker covers av hits som "The Bossa Nova Song", "This is March baby", "Let's do the Tango beat", "4/4 rock song".

På slutten av barneskolen ble hun introdusert for 60-talls soul. Hun begynte å lage egne ekstroverte gospel-låter, sang på tulleamerikansk og brukte ordet Jesus overstadig mye. Hun ser tilbake på dette som en fasinasjon for noe som lå utenfor (vi snakker *beyond*) hennes vanlige familiekontekst.

Lucy gikk på Torstad ungdomskole, hver dag ikledd en ny hatt og store øredobber og enda større klær. Det var her hun gjorde sin første ordentlige opptreden på skolens årlige cabaretforestilling og fremførte "Your Song" av Elton John med musikk læreren på piano. Dagen før skoleballet i 9.klasse mistet hun endelig sin siste melketann og hadde vokst til 1.35 på sokkelesten.

Sitt første kyss fikk hun på videregående, på dans og drama linja på Rud. Her var Lucy aktiv som skuespiller og sanger på skolerevyene i fritida. I dramaklassen ble hun, uten unntak, satt i rollen som liten gutt, blant andre Erhart fra Ibsens Jon Gabriel Borkmann og Mercutio fra Romeo og Julie.

Men Lucy fant ut at hun var bedre på "overkill/jazzhands" revysjangeren. Av performance-ting var hun blant annet del av en jentegruppe som tok av seg trusene på Karl Johan. "Skjult teater" var iført ballkjoler og 10 par truser hver som tok de av en etter en, mens de vandret ned paradegata.

Rett etter videregående jobbet hun som instruktør for revy og amatørteater, og var involvert i noen bandprosjekteter, men følte seg ikke komfortabel med pop-rock estetikken. Fra å være en soul-syngedame til å bli en pop-rocker var det mye spenning mellom sjanger og syngestil – det gode var at hun lærte ikke å synge ut alt på en gang. Hun oppdaget kunsten med å holde igjen.

De neste 10 årene ble en omflakkende reise *bak* Oslos mange bardisker og hun kan derfor en hel del om whiskey og øl, og mener at hun også er ganske god på å lage drinker.

Behovet for å komme seg vekk fra jobben hvor bare fulle folk kom på besøk ble så presserende at hun skaffet seg jobb som barnehagetante for et år. Barn i flokk kan være krevende det òg, men de er tross alt ikke

dritings, bare fulle av liv.

På si studerte artisten filosofi og begynte samtidig å skrive egne låter på et stueorgel hun fant gratis på finn.no, i 2007.

Det gikk opp for henne at hun kunne faktisk skrive musikk alene og gøy løs på sitt nye musikalske soloprojektet. Under navnet Lucy Swann bestemte hun endelig alt selv og kunne lage sine egne regler.

I januar 2009 fremførte hun for første gang låtene live, med beatboxer og en synthist. Konserten fant sted på Rockefeller, intet mindre, som oppvarming for Jarle Bernhoft. Tilbakemeldingen ga henne mot til å fortsette, og i fjor sommer ringte Marit Karlsen i Trust Me som var på jakt etter en ny, særegen norsk artist til stallen.

Plata har fått tittelen La Petite Mort og er ute 1.mars 2010

Presse, A&R/øvrige henvendelser:

Marit / Trust Me 93249309

Random facts LUCY SWANN

Eddie Izzard og Ricky Gervais er personlige helter. Synes Beyonce er helt utrolig og at Madonna er oppskrytt. Katteelsker, har jobbet litt som frivillig på katterjem. God på å huske melodier. Dårlig til å huske navn. Er en anti-røyk røyker. Fryktelig glad i sitater og filosofi. Inspirert av Eno's "Here come the warm jets" og Mahalia Jacksons formidlingsevne.. Liker ikke så mye rock. Synes det holder med gitarister i verden nå. Snakker lavt, men ler høyt. Mediterer en time daglig, med noen unntak. Bytter parfyme kun hvis det har skjedd noe betydelig i livet . I motsetning til da hun var yngre, innser hun nå at Lucy er et bra navn å ha i Norge. Men sliter fortsatt med norske preposisjoner og orddeling. Drømmer på engelsk og norsk, banner på morsmålet.